

S Z A R V A S

T A R S A D A L M I és S Z É P I R O D A L M I L A P.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagytemető utca 519 szám.	Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár: Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.	Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel Egyes számok kaphatók: Löwenfeld Soma és Kalmár Dániel kereskedésében.
---	---	---

Sápszky Zs. könyvnyomda

Dalkörünk.

Lapunk múlt számában panaszkodott egy dalárdai tag, hogy az egylet gyakorló óráira a működő tagok oly csekély számban jelennek meg, hogy ez által nevezett egylet fennállása van veszélyeztetve.

Hát városunkban már minden nemesebb törekvésnek, minden kiválóbb társadalmi intézménynek ez a sorsa?

Olvasóink közül talán többen visszafognak rá emlékezni, hogy ezelőtt pár évvel egy lelkes mozgalom indult meg e város intelligens ifjúsága körében, mely egy műkedvelői-kör megalakítását célozta. E körnek célja lett volna városunk társadalmi életét élénkíteni és emelni. Színelőadások, hangversenyek, felolvasások, népünnepélyek stb. rendezésével akarta az alakuló félben lévő egylet a célt elérni. Azonban mit tapasztaltunk! Bár mily lelkesen törekedett is az az ifjúság ez egyletet megalakítani, s

bár mozgásba hozta ez ügyben társadalmunk minden rétegét, az egylet mégsem volt megalakítható. Nem a mozgalom iránti közöny volt ennek az oka, hanem a kitartás hiánya.

Hiszen a kezdet már meg volt, az egyletnek már egy százötven aláírási kötelezett tagja volt, a megalakulást tehát semmi egyéb nem akaszthatta meg.

Elejtettük e szép eszmét, mely ha jól tudom háromszor is került napirendre városunkban, és a legutolsó alkalommal nem csak elejtettük, hanem el is temettük azt. Hisz ha még lenne olyan merész ember, a ki a műkedvelői-kört Szarvason még egyszer indítványba hozná, az a ki neveltetésnek tenné ki magát.

Szarvason vagy két évtizeddel ezelőtt volt egy dalárda, mely az országos dalversenyeken is részt vett.

A dalárda később teljesen feloszlott. Több évre rá azután megindult a mozgalom, hogy alakítsuk meg újból ez egyletet, és a közönség támo-

gatta is e törekvést, a mennyiben az egylet ez idén tényleg meg is alakult s alapszabályai, a belügyministerium által már jóvá is hagyattak.

De ez egyletnél is olyas körülményeket tapasztalunk, mint a műkedvelői-körnél, névszerint a kitartás hiányát.

Pedig mint örült a lelkünk, mikor meghallottuk, hogy a dalárda megalakult, magunk elé varázsoltuk a jövő képét, azt a sok élvezetes estét, a mit az egylet működő tagjai fognak számunkra nyújtani.

Van-e valaki, ki a dalt ne szeretné? Van-e valaki ki a lány melodiák hallatára meg ne indulna, van-e kit a dal varázsa le ne bilincselne? A dal szárnyain repül a lélek a végtelenségbe, megismerni az eszményi világot, a hol a mindennapiság unott köre helyett, egy szebb, ragyogóbb, dicsőbb lét tárul elénk. A dal érzelmeinket nemesbíti s amellet lelkesít, felvillanyoz, felvidít bennünket

Midőn a dalkar megalakult, szí-

T Á R C Z A.

Gyakran mondtam...

*Gyakran mondtam, hogy szerelmes
Soha, soha nem leszek,
S ime egy kis szűke leány
Megg hazudtolt engemet,*

*Szemciből egy menyország
Boldogsága int felém,
Ily dicsőnek, ily fenköltnek
A lányt sohasem képzelém!*

*Oh lány bizony szabad vagyok
Égyedül csak rajtad áll,
Hogy életem boldog legyen,
Vagy lesujtson a halál.*

*Lelkem most egy vésztes tenger
Mely csak akkor csendesül,
Ha e szívnek, e kebelnek
Égy vágya teljesül!*

A zongora.

Hamlet vigan pipára gyujtva, nyugodt lélekkel elmélkedett a lét és nem lét

mai napig megfejthetlen talányán, — legfeljebb az apja szelleme háborgatta, — ami még kegyeletes eszelekedett — (nem illik rossz néven venni) még ha fent tisztelt apai szellem holmi lelkiismeretes furdalások miatt mászkál ezen a bacillusos földön. — Oh hamleti idők!

Faust idejében már a jelen réme kísért, — előre veti árnyékát. — »Köszöntlek oh páratlan üvege...» ajkáig emeli a méreg italt, — de nem pusztítja el magát. felhangzik a harangszó zsongó zöngedezése — száll az ének — lassan — ihletten az égnek — s Faust az események végkifejlesztésében, — bizonyosan átkozta a harangszót mert nem engedte meghalni.

Oh zongora! ábránd kergető, nyugalom zavaró rém! A Múlt hősokeket nemzett, a Ma hosszú sörényű és ujjú virtuozokat! — Hiszen eleget simfelik azt a nagyhangszert nálam nélkül is, nem a karom én itt újra elmondani, azt a sok rosztat — amit »ő» elkövet, meg amit »őrá» fognak, hej pedig nap-nap után keseríti az életem!

X.

Ehéd után világboldogító eszméim szoktak lenni, s hogy mi se gátolja szellemem szabad magas röpitét, elpihenek szobám dicső butorán — a brocát kanapék — legszébbikén, — ábrándozom — álmodozok

— az öreg ur, Morpheus, piczi kis angyalkái édes lány ölén a »Fiume» zöld asztala besurran kis zugomba, — a rég mult s phantastikus képei bájlon röppennek el lelkiismerem előtt... osztó vagyok, ősz és tél kezeim közt... az első besserel-blinddel... egyszint mutat magasat... érző szívem elszorul... osztom a magam szerencsáját, lélegzet fojtva, remegő kézzel lassan huzom le a lapot és jövel tavasz minden szépségeddel, oh de búval vegyes az öröm, a banda réme kísért, üdvöm, menyországom segíts, — s robogva köszönt be a nyár, hozott. Isten! minden felhő eloszlott — a ferbli dönthetlen nagyhatalmsága négy ász kezeim közt, gyűlölt partereim győzelmét eltiprom kéjjel legeltetem szemem e földi boldogságon... de felhangzik dal a s rémesen nyikkan a zongora álmom illan, a rideg valóra ébredok, görcsösen megmarkolt bugyellárisomra esik első tekintetem, az ördög nem alszik — az álombeli négy ász hátha hozott valamit, — semmi — — üres — s felettem a padlás szobába kesereg a zongora, fáj annak minden porcikája, vonog-recseg, itt-ott hangot is ad, s újra kopog, egy felszabadult hur örökös nyiszáló rezgése kíséri lelkiismeretesen a bus magyart, ki elful-

HIREK.

vesen elfeledtük a műkedvelői-kört, hiszen imo itt van egy másik egylet, a melynek célja egy amazéval, s a mely talán erősebb alapokon nyugodva, hivatva lesz társadalmi életünket feléleveníteni.

És ime, azt kell hallanunk, hogy a kör tagjait összekötő kapocs enged, és félt, hogy előbb-utóbb szerteszét török.

Ne adja az Isten, hogy így legyen! Most az ideje, hogy felemeljük szavunkat ez egylet érdekében, a mikor még nem késő. a mikor még a kör tagjait serkenteni lehet a társulásra, a mikor még meg van a kedv és akarat.

Nem akarjuk hinni, hogy e nemes célokért küzdő kör egyhamar feloszolják! Meg vagyunk róla győződve, hogy annak összes működő tagjai kötelességüknek fogják tartani, lehetőségükhez képest, előmozdítani a célt és dolgozni az egylet megerősödése érdekében.

Hiszen olyan szép lesz az, ha majd az unalmas téli estéken, a dalárda által rendezett hangversenyeken jövünk össze, hogy nemes szórakozással töltsük el időnke.

A dal varázsa alatt eltűnnek a társadalmi osztályok korlátai, egyenlőknek fogjuk mindanyian magunkat érezni legalább az alatt a pár este alatt.

Szeressük is a dalt, mert a költő is azt mondja:

*„Ki a dalt szereti
Rossz ember nem lehet!”*

— Tisztelgő küldöttség. Ma Tallián Béla Békésmegye főispáni székébe történt beiktatása után fogadni fogja a tisztelgő küldöttséget. Az eddig történt megállapodás szerint első sorban tisztelkednek az egyházak és pedig a róm., kath., az ev. ref. ág. ev., a gör. keleti és az izr. hitközségek, másodsorban a katonaság, ezt a küldöttséget Fűrődök István ezredes vezeti, a kir. törvényszék, ügyészség és járásbíróóság Novák Kamil törvényszéki elnök vezetése alatt, aztán fogadja a főispán az ügyvédi kart, a közigazgatási bizottságot és a községek előjáróiból álló tisztelgő küldöttséget, melyet Jancsovits Pál alispán fog vezetni.

— Előjáróink választása. A városi előjáróságunk választása a jövő év január havában fog megejteni még pedig a belügyminiszter f. évi 69055 számú határozatából az új képviselőtestület közreműködésével.

— Tűzoltó gyakorlat tartatik f. hó 6-án délután 4 órakor a piac téren, mely célból az önk. tűzoltó egylet működő tagjai a városházán 3 órakor gyülekezzenek. Itt egyszermind a fogadalom letevése, szivattyus balták kiosztása, és a kivonulás rendezése is meg történik. A gyülekezésre rossz idő esetén is felhívatnak a tűzoltók.

— Tallián Bélát, megyénk főispánját a Mezőturi állomásnál üdvözölték a szarvasi járáshoz tartozó községek küldöttjei, élükön Dr. Krecsmák János főszolgabíróval, ki beszédében üdvözölte a főispánt, kinek ismert ügybuzgalma áldásos tevékenysége, hiszi, hogy nemsokára megszünteti azt a kirételes helyzetet, melyben jelenleg megyénk a kormánybiztosi kiküldetéssel jutott. A főispán örömmel vette a nem várt fogadtatást s beszédében hangsúlyozta, hogy semmit előre nem ígérhet, de tanulmányozni fogja a helyzetet és ha annak szükségét látja, saját maga fog elsősorban oda hatni, hogy a kormánybiztosi működés végít érjen.

— Ipariskolai bizottság gyűlése. A helybeli ipariskolai bizottság nov. 1-én kedden d. u. 4. órakor gyűlést tartott, melynek tárgyát az ipariskola igazgatójának a tanév megnyitására tett intézkedésekre vonatkozó jelentései képezték. Egyéb határozatok közt a bizottság magáéva tette az ipariskola igazgatójának azon felhívását, melyszerint az előjárósághoz jelentés nyújtassék be az ev. egyház igazgatójának okt. 28-án a városi előjárósághoz intézett azon átiratára, melyben a nevezett egyház gazdasági bizottságának s a piactéri magyar leányiskola tanítójának minden alapot nélkülöző s roszakaratú ráfogása s helytelen információjára folytán az ipariskola első osztályának átengedett tantermet további használatra meglagadta.

— Az Ö. T. E. a városi előjárósághoz kérvényt nyújtott be, egy örállomás kijelölése végett. Az átengedett helyiségbe az őrségen kívül a parancsnoki és titkári hivatal fog elhelyeztetni.

— Iparosaink figyelmébe. Illetékes helyről vett értesítés folytán felhívjuk iparosaink figyelmét, hogy tanonczikat az ipariskola minden előadásaira pontosan küldjék fel, a rajzokra ép úgy mint a közismereti órákra, még akkor is, ha talán a rajzra, nem kötelezett iparaggal is foglalkoznának. Mert a törvény értelmében minden tanoncz köteles a rajzórakon is megjelenni, habár nem rajzolja mással láttatik el. És csak három osztályát jó eredménnyel végezte a tanoncz, a rajzrakötelezettek felszabadulásuk idejeig felmentetnek a közismereti tárgyak óráiról, a rajzra nem köteleztek pedig, mint a milyen a mézárós, hentes, szappanos, borbély-fodrász, fésős, kefekötő timár, szalamikészítő, kéményseprő, molnár, halász, sütő pék, kötélverő, ruhatár

szerelemnek szuperlativusa, mert én olyan állandóan szerettem őt most is, nem hizelegtem, nem udvaroltam sohasem, 15-éves korába, mint nyolczad éves deák haza kísértem, egyedül voltunk, az egész világot én czipeltem, fojtó volt a lég, fájt kimondhatlanul a lelkem, — lassan mentünk, meg-meg álltunk, hallgattam az ő édes, pajzán csicsergő hangját, — majd megütődve azon, hogy nem osztom jó kedvét, rám nézett, s láttam boldogságot az ő szemeiben, — azután — Szende ur ki ne nevéssen mert könnyezem — azután oda edült a karoniba, — éreztem a keble pihegését, — zokogva rebegette hogy — tisztel engem . . .

ladt tüdővel, bágyadtan, meg-meg akadva énekel — nap-nap után, ebben a bizonyos órában kezdi s tart a koncert 5-ig én egyetlen piéce-szel:

Tejben fürdik az én rózsám ha felkel,
Törülközik piros rózsá levéllel,
Vidd el madár levelemet a lányhoz!
Hozzál választ temetőbe siromhoz.

— De szabadíts meg Isten ettől a kántáló pharizeustól, aki elég préda tejben fürdetni a donnáját! rémségesen énekel! S mikor a levelét viteli a lányhoz, egy kegyetlen nagy ugrást csinál, mindég ezen a »levelen» hibázza el, tizszer-szászor énekliz ezzel a hibával, — még az jó, hogy a zongora magas »c»-je beadta a derekát, nyöszörög a pedál, s koppan kísértetiesen a »leveletem»-ugy kíséri, még az a garázda elszabadult hur is restelkedve hallgat el — de az én lélekzetem is akadoz, dühös vagyok, már én tovább nem tűröm, felszolitom, hogy zongoraénekeljen reggel vagy este, azt — ahogy s amennyi neki tetszik, de d. u. 2-5-ig ne, mert én tudori szigorlatra készülök — már ezen el is hasaltam, aminek minte ő volt az oka, t. i. a zongora, (hogy szép lány zongorázott nagyon rosszul, s én azt hallgattam de nagyon jóltanulás helyett — az mollékes) hát,

igen, ne kergessen a Dunának, tüzelje fel az ócska fáját, a torkára legyen priesznincz borogatást, — »levelét» mikor viteli, ne vágja ki a magas »c»-t legyen szerényebb, mert. —

— Kopogtattam ajtaján, ő maga nyitotta ki.

Szende Győző jogász vagyok, bocsánat Uram, hogy zavarom — fiatal utri ember áll eított, fehér arcát fekete haj és szakkál környezi, nagy-fekete szemei végtelen jóságra mutatnak, szives-lekötelező intelligenciával fogadott, nem tudtam nem mondjak, — mint szomszéd mondok — az egyedüllét nalmát akarván elűzni — vettem a bátorságot stb. ha nem tetszem dobjon ki — — mikor már kellő mennyiségű fűt-fát össze hordtunk, meg akartam retirálni (hősiesen) tréfás hangon megemlítettém a zongorát s hogy alatta lakom. Bágyadt mossollyal marasztott, látzott az arca vonaglatán, milyen nehezére esik elnyomni fájaldalmát, el nem tudtam képzelni mi lelte?

Ija ugy — ez az egyedüli élvezetem — s ez fog megölni, — özvegy vagyok, s miota letépte szivemről a halál az én asszonyomat, betölthetlen űr támadt keblemen, — Örült agyrémem van, sietek hiva-

talomból haza e zugba gyötrellemmel telt reménnyel, hogy elébem jó az én asszonyom — — aki meghalt, aki sirba vitte a lelkem . . .!

. . . Mikor kislány volt, rövid ruhácskájába végig ment az utcán, mindenki csak őt nézte. Szende ur, akkor már én szerettem, Nincs a szerelemnek szuperlativusa, mert én olyan állandóan szerettem őt most is, nem hizelegtem, nem udvaroltam sohasem, 15-éves korába, mint nyolczad éves deák haza kísértem, egyedül voltunk, az egész világot én czipeltem, fojtó volt a lég, fájt kimondhatlanul a lelkem, — lassan mentünk, meg-meg álltunk, hallgattam az ő édes, pajzán csicsergő hangját, — majd megütődve azon, hogy nem osztom jó kedvét, rám nézett, s láttam boldogságot az ő szemeiben, — azután — Szende ur ki ne nevéssen mert könnyezem — azután oda edült a karoniba, — éreztem a keble pihegését, — zokogva rebegette hogy — tisztel engem . . .

— — — — — Azután ide jöttünk lakni ebbe a szobába, boldogan — megelégedettén éltünk, — Mindég féltem, hogy meghalok, itt hagyom üdvöm, megbüntetőt Isten, nem én hagytam el, elvette őt magához, — mikor haldoklott az én kicsi asszonyom, megfogadtatta velem hogy ke-

tító, booskor tisztító, kávé, három év letelte után fentebbi értelemben teljesen felmentelnek.

— B.-Szentandrás képviselőtestülete f. hó 5-én közgyűlést tart a következő tárgysorozattal. 1., Pótköltségvetés az egészségügyi kiadások és az Ugrai sikkasztási összegekről. 2., Nyilatkozat az iránt, ohajtja e. — a közönség továbbra is a gyámpénztárt a községben megtartani. 3., Dr. Salacz Oszkár megkeresése a Gonda Iános elleni pertárgyában. 4., Községi mérnöki állás rendszerezése tárgyában határozat. 5., Vágóhid építése. 6., A tanács jelentése az italmérési adó kezelése tárgyában tett intézkedésekről. 7., Hidvámdíj. további 3 évre való bérbeadásra feletti határozat.

— A városi rendőrség a napokban a tanyákon vizsgálatot tett, hogy az ebtulajdonosok eleget tesznek e a vármegyei szabályrendelet 8 §-ának, mely szerint a tanyai ebek kolocczal látassanak el. A vizsgálat eredménye az lett, hogy 137 ebet találtak koloncz nélkül. Ugyanekkor a rendőrség nyomára jött, hogy 123 kutya az összeírás alkalmával nem jelentetett be.

— A kondorosi csendőrség f. hó 1-én szarvasi lakos P. nének James s. néstert letartóztatta, mivel állítólag a múlt hó 31-én este a csabacsüdi csárdásnét megrohanni akarta. A csárdásné a támadásra revolvert vett elő és a merénylőre rá célozott, de nem álta el, mivel a golyó egy kinn álló napszámos feje mellett röpült el. Az ügy jelenleg a kir. járásbíró előtt áll.

— Honvéd ellenőrzésiszemle. A honvéd ellenőrzési szemle Kulizsák a II-ik honvéd gyalogezredbeli százados vezetése mellett a mai és holnap napon fog megtartatni. Az ellenőrzési szemlén meg nem jelentek decz. 5-én Gyulán és Jászberényben utószemlére kötelesek menni.

— Uj iparos. Krátki András és Mucha Mihály valamint Szarka Ferencz zöldség kereskedésre engedélyt nyert.

ressem a boldogságot, hogy becsületesen haljak meg, hát azt a egyetlen kérését ugye Szende ur teljesítenem kell?

... Az ám — bizony én zongorázni soh'sem tanultam, de ő tudott, mindig néztem parányi fehér ujjait, milyen ügyesen fáradhatatlanul játszott a billentyűkön, hát így tanultam meg azt a dalt, azt szerette leginkább, énekelte is, — — — Mégis megcsalom őt, mindig azt a dalt éneklek s játszom én is, — jól vagy rosszul biz én nem tudom, de azt igen, hogy már nem sokáig — mert olyan üres itt a szívem táján, száraz a levegő nagyon, megkevesbedik én nekem, — ugye Szende ur, mikor éneklek, kiérzik a hangomból, hogy dolgozik a tüdőm, oh bárha már elfáradna!

... Olyan bohó vagyok mégis, mindent úgy hagytam a helyén, mint mikor elment, nyitva mindig a zongora, az az ábránd van feltéve a mit ő játszott soh'sem csukom be az ajtót ha megyek hátha vissza jön, fogadna engem csengő kacajjal, édes öleléssel — oh hogy haragudnék rá mert megijesztett.

Ugyan kedves Szende ur boosánátálk érem, de hisz' már sokáig ugy sem fogok zongorázni.

S szól a dal nap-nap után: Tejben fürdik — — —

Doll.

GSARNOK.

Egyedül.

Hideg téli éjszaka van. A ropogós havon fel s alásétélgatok, szétgombolt kabátal, egyedül.

Az utcákon már minden csendes, csak a szél süvit borzalmasan. Itt-ott egy ablakból világosság dereng ezüstös fényt árasztva a lehullott hóra.

A zugó éjszakai szél arcomba veri a havat, de azért kabátomat nem gombolom be. Daczolok viharral, vésszel! Az én fásult kedélyemhez ugy illik ez idő!

Lassú léptekkel haladok az utczasoron s önmagamról gondolkodom:

A multról a jelenre, a jelenről a jövőre repked gondolatom.

Fájdalmas emlékek kelnek szárnyra lelkemben, midőn multamra gondolok. Oh nincs ott semmi fény, oh nincs ott semmi kedves emlék!

Kinos érzet fog el, midőn jelenem fellett téplődöm. Oh ez is csak olyan mint multam. Bennem semmi virázt-lá!

Vad kétségbeesés vesz rajtam erőt, ha végre a jövőre gondolok s a keserű tapasztalato su ya alatt tépett lélekkel kérdelem önmagamtól: Leszek-e boldog valaha?

Egy kinos sejtelem, azt mondja lelkemben, hogy soha, sohasem!

Olyan rideg lesz életem, mint az idő, mely most csonttá fagyaszt mindent!

— Igy foly le majd az ifjuság, az élet igr foly le tőlem árván, egyedül:

Azt veszem észre csak, hogy elfagy vérem A halál hideg ölelésitől,

S ha meghalok, ha megfagyok, szememre Mégkönyezetlen, szemfedő borul.

S ültetni nem fog senki egy virágot A sirra, a mely rajtam domborul.

Mindenki által elhagyatva halok el. Nem lesz a ki lefogja szemeimet, nem lesz a ki megsirasson, nem lesz a ki megemlegesem!

Ott hamvadok majd el egy kopott fejfánál Kopott fejfánál puszta domb alatt,

Nő ott a kóró, mert megnem tapossa. Nem jó megnézni senki siromat.

Meglátogatni csak te fogsz, hogy elsugd Testvéri budat, éji fergeleg,

Testvéri budat, mert hiszen testvére Voltal te lelkem érzeményinek.

A szél erősebben kezd fujni, csipős hideg fut végig arezomon.

Lelkemben ridegebb eszmék keletkeznek. Miért élni? miért küzdeni? ha célokom soha el nem érem, ha boldogság sohasem fogja érne lelkemet?

De hát van-e valóban boldogság itt e földön? Hátha a boldogság csak egy lidérezfény, mit balgán kergetünk, de elnem érünk soha?

A süvítő szél megfordulni készlet, nem enged tovább menni.

Vesztett szélvész, te még mindegyre tombolsz, A fellegekbe és hajamba markolsz:

Ki akarsz tán tépni fűrtimet? Ah, tépd ki inkább, tépd ki szívemet.

Amint megfordultam egy rosszul elfügönyözött ablakból lámpa fénye áradt felém, Szokásom ellenére bekandikáltam az ablakon.

Ott ült, hodor füstkarikákat eregetve öblös pipájából, a házi úr. Melette ült ifjú, szép hitvese.

A szép asszony vigan dalolt egy operette részletelt:

— Mi két szerető vagyunk! — Közbe, közbe édes pillantásokat váltott urával.

Egyszerre csak elhangzik a dal a két

szerező szív egymásra borul, s menyei mosoly kél az ifju asszony bibor ajkán.

Oh ti azt nem tudhatjátok Egy mosolyban mennyi lehet!

Jól eső melegséget éreztem kezemben Van tehát boldogság itt e földön!

S ha késik is, ha sokáig késik is végre csak eljő és beköszönt hozzám is majd egykor.

Vagy csak én legyek az egyedüli, kinek keblében a szerelem nem teremt egy új világot »hol illatosabb a rózsa és melegengetőbb a napsugár»? Mindenkitől elhagyatva sivár egyedüllétben töltssem el az életet?

Hisz talán én is akadok még szerető szivre, a ki hozzám köti sorsát s örömben, búban osztozni fog velem?

Oh akkor másképen lesz mint most!

Remélem és hiszem, hogy elfog jönni még az én napom is a mikor majd nem fogok így éjnek idején, rideg kedéllyel, fagyban-hóban sétálgatni egyedül!

Jó-Zsy.

Közgazdaság.

Legjobb trágya kertí vetemények számára. Sajnos hogy oly kevesen tudják, milyen nagybecsű trágyaanyag a korom melye éppen ezért mint haszontalan szemetet eldobnak; különösen a fűnek és gyökérnövények erőteljes, dús növése és fejlődésére nagy hatást gyakorol. Kilencz rész korom egy rész sóval keverve, olyan kitűnő trágya, mely sok tekintetben az istállótrágya felett áll. Legjobban lehet kormot a kertben felhasználni. Ha a magvetésre való ágyakat őszszel megtrágyázzuk korom-só és fahamából álló keverékkel, azzal azzal nem csak azt nyerjük, hogy a vetemények rendkívüli buján fejlődnek, de azt is hogy különféle rovaroktól is megóvtuk. Sárgarépa számára nem létezik a koromnál jobb trágya. A korom-trágyázás igen előnyösen hat a gyümölcsfákra is.

Cserépnövények számára azonban csak folyékony alakban kell használni, mi végre a kormot arra szánt edénybe tesszük és forró vizet öntünk rá, melybe kevés sótt vetünk, a forró víz elősegíti a korom feloldását.

Ha nyáron át a kormot, fahamut, kifőzött kávé, baromfitrágyát földdel keverten rakásra gyűjtjük, melyet néha trágyalével megöntözünk, akkor pompás komposzt lesz belőle, melylyel őszkori ásáskor a veteményes ágyakat megtrágyázzuk, az élől virágok körül meg kell bolygatni a földet és a, keverékkel meghinteni, akkor majd a jövő tavasszal sokkal dúsabban fognak nyílani.

Télen át megint gyűjthetünk egy rakás hasonló komposztot, melyet a tavaszi vetésre való ágyak trágyázására használunk s így az olyan anyagokból gyűjtött trágyával, melyeket tudatlanságból is — rendszeren — mint haszontalan szemetet — kidobnak, bámulatos módon megjavíthatjuk kertünket úgy, hogy két-három annyit terem, mint más föld, melyet nem látnak el ily módon a növények táplálására szolgáló anyagokkal.

Torma termelés. Egy új és gyakorlati módja a tormatermelésnek a következő készíts elő egy méter széles ágyat. Ebbe rakod le a tenyésztésre szolgáló gyökereket ezek lehetnek vékonyak de hosszúk is le-

gyenek. A tormagyökeret az ágyasba keresztbe rakod le mintegy 8—10 centimeter mély barázdákba, és pedig úgy, hogy az ágy egyik szélén — ez keletnek legyen fordítva ha lehetséges — a korona kiemelkedjék a földből, a gyök vége pedig a túlsó oldalon mélyebben fekdjék a koronánál. Ha a gyökerek így a földben hevertek néhány hétig és gyökereket is eresztonek, akkor óvatosan felemeljük a koronánál fogva, míg a túlsó végét lábunkkal leszoritjuk és éles késsel letisztítunk minden apró vékony gyökeret, csak a végén nem szabad a képződött gyökereket megsérteni, mert ezek táplálják a növényt. Midőn meg van tisztítva, ismét előbbeni helyére vissza kell tenni és a földet ráhúzni, ezt a nyár folytán két-háromszor kell ismételni, de arra nagyon kell vigyázni, hogy a gyökér végét ki ne rántsuk a földből. Ezen egyszerű eljárás által igen vastag, egyenes, szép gyökereket nyerünk.

Heti piacz.

Szarvas, 1892. november 1-én
 Feljegyzéseink a következők:
 Buza legjobb 7.20 kr., közepeszerű 7.—
 Árpa, legjobb 4.50. Zab, legjobb 4.40. Kukoricza 4.50. Széna 3.—. Szalma 1.—. Kőszén 1.20. Marhahús —.56 és —.48. Juhhús —.32 Sertéshús —.48. Szalonna —.50. Disznósír —.56. Napszám árak. Egykét lovas napszám 2 frt 50. Férfi ellátással 40. Ellátás nélkül 50 kr. Nő ellátással 30 kr. Ellátás nélkül 40 kr. Gyermekek ellátással 20 kr. Ellátás nélkül 30.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1892. október 1-től kezdve.
Szarvas-Mezőtúr.
 7401. v. 7413. v.
 Szarvas indul: 9:34 d. e. 1:46 d. u.
 Mező-Túr érke: 10:20 > 2:32 >
Mezőtúr-Szarvas.
 7412. v. 7402. v.
 Mező-Túr indul: 12:36 d. . 5:10 d. u.
 Szarvas érke: 1:22 > 5:56 >

Arad-Budapest.

601. gy. 603. sz. 605. sz.
 Arad ind: 8:20 d. e. 11:18 d. e. 9:05 este
 Csaba érke: 9:20 > 12:50 > 10:50 >
 > ind: 9:25 > 1:15 d. u. 11:05 éjjel
 Mező-Túr érke: 10:29 > 2:42 d. u. 12:49 >
 > ind: 10:30 > 2:50 > 12:53 >
 Szolnok érke: 11:15 > 4:04 > 2:06 >
 > ind: 11:46 > 4:15 > 2:21 >
 Budapest érke: 1:50 d. u. 7:25 este 5:50 regge

Budapest-Arad.

602. gy. 604. sz. 606. sz.
 Budapest ind: 1:55 d. u. 8:10 d. e. 9:30 ese
 Szolnok érke: 3:53 > 11:04 > 12:35 éjjel
 > ind: 4:02 > 11:14 > 1:05 >
 Mező-Túr érke: 4:47 > 12:17 d. u. 2:06 >
 > ind: 4:48 > 12:24 > 2:09 >
 Csaba érke: 5:52 > 1:48 > 3:33 >
 > ind: 5:57 > 2:13 > 3:53 >
 Arad érke: 6:57 ese 3:45 > 4:52 reggel

Felelős szerkesztő: Miháfi József

Laptulajdonosok:

Sápszky János és Mináfi József.

Kényelmes Olcsó fűtés!

A legjobb minőségű porosz
belföldi szén

CSAK IS

alólirotnál olcsón és pontos kiszolgálás mellett kapható.

Wigner Lajos

Ö. v. Beczúr János és házában
búza utca.

Alma- és krumpli-eladás.

Folyó hó 3-ikától kezdve **Id. Kondacs Sámuel** ur házában (Piacztér) levő üzlethelyiségben igen szép és jó minőségű

Masanczk, -bő. -Prádsy-alma

és más izletes gyümölcs kapható.

Ugyanott **krumpli** ... tartalmaz **kicsinyben** és nagybani eladásra.

Szécsy János és t. r. a G. o.

SÁPSZKY ZS. könyvnyomdája

S Z A R V A S O N.

Nagytemető-utca 519 házszám, szarvasi lakarepépző épületében

Hivatalos és magán nyomtatványok,

községi és gyámi rovatos ivenk, ügyvédi keresetlevelek,

KÖTELEZVÉNYEK, MALOMSZELVÉNYEK,

ERKETÉSI és BÁLI-MEGHIVÓK

számlák,

látogatogató-jegyek,

falragaszok,

KÖRLEVELEK és TÁBLÁZATOK

LEVÉL- és BORITÉK-FEJEK,
nagyobb művek,

TÁNCZRENDEK,

étlapok,

községi, ügyvédi és bírósági iratok,

kiállítására a legjutányosabb árak mellett vállalkozik.

Ügyvédi meghatalmazások a legegyszerűbb szerkezetben készletben kaphatók.

Ugyanitt, a „SZARVAS” kiadóhivatalában

Elfogadtatnak közlés végett mindenféle hivatalos- és magánhirdetések mérsékelt árak mellett.